

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคสตรีเพื่อชาติ

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคสตรีเพื่อชาติ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๖/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคสตรีเพื่อชาติ ดังนี้

นโยบายพรรคสตรีเพื่อชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๐

พรรคสตรีเพื่อชาติจะยึดมั่นในอุดมการณ์ของการบริหารพรรคที่อยู่ภายใต้กฎหมายของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และยึดผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลักในการบริหารประเทศ จึงได้กำหนดนโยบายของการบริหารไว้ ๑๔ ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง
๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ
๓. นโยบายด้านสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม
๔. นโยบายด้านการศึกษา
๕. นโยบายด้านการสาธารณสุข
๖. นโยบายด้านแรงงานและการพัฒนาอาชีพ
๗. นโยบายด้านสวัสดิการสังคม
๘. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม
๙. นโยบายด้านการต่างประเทศ
๑๐. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศ
๑๑. นโยบายด้านการพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม
๑๒. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๑๓. นโยบายด้านผู้ทุพพลภาพ พิการ และผู้ด้อยโอกาสในสังคม
๑๔. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

มุ่งเน้นการแก้ไขให้มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างสมบูรณ์ ปรับปรุงวิธีการสร้างระบบประชาธิปไตยภายใต้บริบทของปัญหาและแนวทางพัฒนาที่เหมาะสมกับประชาชนโดย

(๑) ยึดมั่นในระบอบการปกครองประชาธิปไตย (Democratic Regime) หรือ (Democratic Government) อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งมีองค์ประกอบของระบอบการปกครองครบถ้วนสมบูรณ์ทั้งสองด้านได้แก่ (๑) หลักการปกครอง (Principle of Government) และ (๒) รูปการปกครอง (Form of Government) โดยระบบรัฐสภา (Parliamentary System) แบบรวมอำนาจ (Fusion Powers)

(๒) ทำให้อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน โดยอำนาจของประเทศหรืออำนาจอธิปไตยนั้นเป็นส่วนของคนส่วนใหญ่แสดงออกเป็น ๓ ด้าน คือ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ ทำหน้าที่รักษาสิทธิประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ ซึ่งสะท้อนอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนและเสรีภาพส่วนบุคคลบริบูรณ์ ตลอดจนความเสมอภาคของบุคคลอันเป็นระบอบประชาธิปไตย ซึ่งใช้ปกครองประเทศ

(๓) ชำรงรักษาและเทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เสริมสร้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๔) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกคนเป็นสมาชิกพรรคการเมือง เพื่อการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของตนเองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองในฐานะเจ้าของอำนาจอธิปไตยสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมให้แก่ประชาชนทุกคน

(๕) ปฏิรูประบบการเมืองการปกครองให้มีภาพลักษณ์ของธรรมาภิบาลครบถ้วนข้าราชการและนักการเมืองตลอดจนพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นบุคคลที่ทำงานให้แก่ประชาชนด้วยความเสียสละซื่อสัตย์ สุจริต ใช้อำนาจอย่างเป็นธรรม เป็นบุคคลที่เสียสละในสังคมอย่างแท้จริง

(๖) แก้ไขปรับปรุงระบบกฎหมาย ยกเลิกกฎหมายซ้ำซ้อนขัดแย้งกัน จัดกลุ่มกฎหมายที่มีเจตนารมณ์ให้เกิดผลลัพธ์สุดท้ายใกล้เคียงกันให้มีเอกภาพในการบังคับใช้และบริหารงานได้โดยสะดวกและเหมาะสมกับยุคสมัยตามกาลเวลา

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

วางรากฐานระบบเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดประโยชน์ในการแข่งขันในระบบเศรษฐกิจเสรีนิยมโดย

(๑) สร้างความเจริญเติบโตและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการกระจายทุน และการขยายกรรมสิทธิ์เอกชนไปสู่ชนวนาชาวไร่ และผู้ทำงานมีรายได้น้อย เพื่อเสริมสร้างการประกอบธุรกิจและประกอบอาชีพของประชาชนอันเป็นการสร้างประชาธิปไตยในทางเศรษฐกิจ และให้ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศมีส่วนแบ่งในรายได้แห่งชาติอย่างเป็นธรรมจากเศรษฐกิจเสรีนิยม

(๒) พัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และภาษาต่างประเทศเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและประสิทธิภาพการแข่งขันของประเทศด้านการผลิต การค้าและการบริการ

(๓) เสริมสร้างเศรษฐกิจมหภาค ใช้มาตรการทางการเงินเพื่อรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ทั้งในด้านเสถียรภาพของระดับราคาและเสถียรภาพของฐานะการเงินตลอดจนการใช้วินัยทางการคลัง เพื่อให้เกิดความเจริญเติบโตและเกิดเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ

(๔) สร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ ด้วยการพัฒนาตลาดทุน และส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภายในประเทศและในต่างประเทศ

(๕) กระตุ้นการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางการค้าของประเทศโดยปรับปรุงโครงสร้างภาษีเงินได้นิติบุคคลให้ลดลงเหลือ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ และลดภาษีวัตถุดิบลงในระดับที่สามารถแข่งขันได้

(๖) ตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กระจายไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ และให้สิทธิพิเศษทางภาษีเป็นปัจจัยการจูงใจแก่ผู้ลงทุน

(๗) ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและครบวงจรเกี่ยวกับการจัดการด้านมลพิษ และรักษาสภาพแวดล้อม

(๘) ปรับปรุงระบบและโครงสร้างทางอุตสาหกรรม โดยมุ่งเน้นการพัฒนาความเจริญเติบโต ๓ ด้าน ด้วยกัน ได้แก่

(๘.๑) ด้านการผลิตเพื่อการส่งออกและการแข่งขันในตลาดโลก

(๘.๒) ด้านการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ

(๘.๓) ด้านการผลิตเพื่อส่งเสริมอาชีพและการพัฒนาอาชีพของประชาชน

(๙) ตั้งสถาบันการแปรรูปสินค้าเกษตร รวมทั้งจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือในการประกอบอาชีพที่ทันสมัยอย่างเพียงพอ

(๑๐) พัฒนา รัฐวิสาหกิจ หรือจัดตั้งรัฐวิสาหกิจที่ให้บริการสาธารณะเพื่อความผาสุกแก่ประชาชน ทั้งด้านสาธารณูปโภคและเพื่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งนอกจากจะให้บริการประชาชน

ด้วยരാകാളുകൾ ുറുവന്നുപിന്നെ അടിസ്ഥാനപരിഷ്കരണങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി. ുറുവന്നുപിന്നെ അടിസ്ഥാനപരിഷ്കരണങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കി.

๓. นโยบายด้านสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม

จะให้ศาสนาเป็นหลักในการกลมเกลียวคุณธรรม จริยธรรมของประชาชนทุกคนให้เกิดสังคม และวัฒนธรรม จริยธรรมของประชาชนทุกคนให้เกิดสังคมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ภายใต้ ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติโดย

(๑) ให้ประชาชนทุกคนมีเสรีภาพที่จะเลือกนับถือศาสนาใดได้อย่างเสรี โดยให้ถือว่าศาสนา ใดที่ประชาชนคนไทยนับถือเป็นศาสนาประจำชาติของผู้นับถือศาสนานั้นด้วย

(๒) ดำเนินการให้สำนักสงฆ์ และสำนักปฏิบัติธรรม ที่ยังไม่ประกาศเป็นเขตพันธสีมาให้ ประกาศเป็นเขตพันธสีมาเพื่อดำเนินการให้เป็นวัดอย่างถูกต้องภายใต้หลักเกณฑ์ที่คณะสงฆ์ในแต่ละ จังหวัดกำหนด โดยยึดหลักความพอเพียง ความสะดวกของประชาชนเพื่อประกอบกิจทางศาสนา

(๓) ให้ความสำคัญในการจัดกิจกรรมทางศาสนาทุกศาสนาในวันสำคัญของชาติตามวาระ ที่สมควร

(๔) วางกรอบและมาตรการทางสังคมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม วิธีการปฏิบัติอันดี งามแก่ประชาชนให้เกิดวัฒนธรรม ประชาธิปไตย สมานฉันท์สามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกันของ ประชาชนในชาติ ส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ชุมชนท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน สร้างความเป็นปึกแผ่นของ พหุสังคมให้มีคุณค่าและเสมอภาคกัน

(๕) อนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมไทยให้ดำรงและปรากฏต่ออารยประเทศ

๔. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) จัดระบบการศึกษาภาคบังคับ ๑๒ ปี โดยรัฐในลักษณะให้เปล่าและสนับสนุนทุนให้ เปล่าและกู้ยืมได้จนสำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาในสัดส่วนที่แตกต่างกันตามความต้องการ

(๒) จัดระบบการศึกษานอกโรงเรียนเพื่อเพิ่มโอกาสให้ประชาชนได้รับการศึกษาเรียนรู้ อย่างเท่าเทียมกันกับการศึกษาภาคบังคับ ปรับปรุงและสร้างแรงจูงใจและค่านิยมต่อการศึกษาเพื่อ ประกอบอาชีพในระบบอาชีวศึกษา

(๓) ปรับปรุงระบบการศึกษาของชาติให้สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์ เพิ่มการผลิตทรัพยากรบุคคลที่ขาดแคลนให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เช่น วิศวกร ช่างฝีมือทุกสาขานักวิทยาศาสตร์ แพทย์ พยาบาล ทันตแพทย์ แพทย์แผนไทย

(๔) ส่งเสริมและพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับอนุบาลสอน และพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับการกลมกลืนให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพภายใต้บริบทของประเทศ

(๕) ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเทียบโอนวุฒิการศึกษาทุกระดับจากประสบการณ์การทำงานของผู้ทำงานเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเพิ่มโอกาสในการปรับเพิ่มค่าตอบแทนการทำงานเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา เพื่อเพิ่มโอกาสในการปรับค่าตอบแทนการทำงาน หรือเพื่อการศึกษาต่อ หรือเพื่อการประกอบอาชีพ

(๖) ปลูกฝังและพัฒนาจิตสำนึกทางด้านจริยธรรมแก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปรวมทั้งส่งเสริมการอ่านหนังสือและการศึกษาต่อเนื่องให้เป็นวิถีชีวิตประจำวันของทุกคน

(๗) สนับสนุนให้สถาบันทางการศึกษาทุกระดับทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จัดวิธีการเรียนสองภาษา

(๘) จัดตั้งโรงเรียนในท้องถิ่น ชุมชน เพื่อให้บริการสอนเสริมภาษาอังกฤษในวันหยุดราชการและหรือนอกเวลาราชการ

(๙) ทุกหลักสูตรของการศึกษาภาคบังคับและอุดมศึกษาจะต้องมีการเรียนการสอนหลักสูตรประชาธิปไตยอย่างถูกต้องครบถ้วน ตั้งแต่ระดับพื้นฐานและระดับต่อ ยอดความรู้

(๑๐) ส่งเสริมการศึกษาควบคู่กับการพัฒนาการกีฬาทุกชนิดและเพื่อส่งเสริมศักยภาพของประชากรทั้งด้านสุขภาพอนามัยและสภาพทางจิตใจ

๕. นโยบายด้านการสาธารณสุข

ประชาชนจะได้รับการคุ้มครองด้านสุขภาพอนามัยด้วยระบบประกันสุขภาพทุกตัวบุคคล (Universal coverage) สิทธิประโยชน์ที่ไม่ต่ำกว่าความจำเป็นพื้นฐานโดยเสมอภาคกันสามารถเชื่อมโยงสิทธิที่แตกต่างกันได้ตามสิทธิแต่ละบุคคลมีโดยโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าเป็นพื้นฐาน โดย

(๑) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขอย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอและต่อเนื่อง

(๒) เพิ่มมาตรการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกายของประชาชน

(๓) สนับสนุนให้อาสาสมัคร อาเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีการบริการที่ดีและทั่วถึงเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรง เน้นการป้องกันโรคและส่งเสริมสุขภาพ

(๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จัดกลุ่มงานเชิงรุก ส่งเสริมและป้องกันและงานเชิงรับ รักษาฟื้นฟูให้มีการบูรณาการร่วมกันทุกมิติ พร้อมการรักษาระบบนิเวศวิทยาและสิ่งแวดล้อมทั่วไป

(๕) กำกับค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุขมิให้สูงเกินความจำเป็น ควบคุมระบบการจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ให้เป็นธรรม และเหมาะสมในทางปฏิบัติ

(๖) เพิ่มมาตรการการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

๖. นโยบายด้านแรงงานและการพัฒนาอาชีพ

ให้แรงงาน (Labour) หรือคนทำงาน (Worker) เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างความสุขให้แก่ประชาชน สร้างความเจริญมั่นคงให้แก่ชาติไทย

(๑) แก้ไขพัฒนากฎหมายแรงงานทุกฉบับ ยกเลิก และรวบรวมให้เป็นประมวลกฎหมายด้านแรงงาน มีเอกภาพสอดคล้องกันในเชิงการบังคับใช้ การให้ความคุ้มครอง การให้สวัสดิการด้วยระบบบูรณาการให้ทันโลกาภิวัตน์ และเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

(๒) พัฒนาระบบการใช้แรงงานสมบูรณ์ (Full employment) ในงานที่เหมาะสมกับคนไทย จำกัดงานพิเศษ หรืองานเฉพาะให้แก่แรงงานต่างชาติ ด้วยระบบการจ้างงานตามกฎหมาย สกัดกั้นการหาประโยชน์จากการค้ามนุษย์ข้ามชาติอย่างเด็ดขาด

(๓) จัดการด้านตลาดแรงงานในประเทศและต่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาคุณสมบัติและมีมือการทำงานของประชากรวัยแรงงานให้เข้าสู่ตลาดแรงงานได้อย่างภาคภูมิใจ

(๔) สร้างกระแสการยอมรับแรงงานทุกอาชีพทุกวิชาชีพ และทุกระดับที่สุจริต เป็นบุคคลที่มีเกียรติ ศักดิ์ศรีในสังคมเสมอกัน

(๕) ส่งเสริมพัฒนามาตรฐานของแรงงานในอาชีพ วิชาชีพที่ตลาดแรงงานทั้งในประเทศและต่างประเทศต้องการ เป็นศูนย์กลางของภูมิภาคในการบริหารจัดการด้านแรงงานสู่ตลาดโลก

(๖) ส่งเสริมและพัฒนาการประกอบอาชีพนอกระบบการจ้างงานเพิ่มรายได้ จัดหาตลาดหรือตลาดกลางรับซื้อ ผลงานหรือแรงงานนอกเวลาทำงานปกติ ให้เกิดมูลค่าเพิ่มในการหารายได้

(๓) ให้แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายทุกสัญชาติเป็นแรงงานที่ถูกกฎหมาย ได้รับสวัสดิการสังคมที่เหมาะสม และเสียภาษีเงินได้ตามที่รัฐกำหนด

(๔) จัดระบบความคุ้มครองแก่แรงงานในราชอาณาจักรทุกคนให้มีความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมที่ดีในการทำงาน

(๕) ส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การจัดตั้งสหภาพ สหพันธ์ สมาคม สภา ให้กว้างขวาง สนับสนุนการรวมกลุ่มกันเพื่อพัฒนาระบบไตรภาคี และระบบตัวแทนแต่ละฝ่ายให้มีประสิทธิภาพ

๗. นโยบายด้านสวัสดิการสังคม

สวัสดิการสังคมทั้งสองระบบ คือ ระบบที่เก็บภาษีพิเศษหรือเงินสมทบ และระบบที่ไม่เก็บเงินสมทบ จะให้ความคุ้มครองแก่ทุกคนในราชอาณาจักร และบุคคลสัญชาติไทยทุกคนนอกราชอาณาจักร ตามกรอบของโครงการด้านสวัสดิการสังคมที่รัฐกำหนดขึ้นโดย

(๑) ประชาชนทุกคนจะได้รับสิทธิด้านสวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้โดยเสมอภาคกัน โดยเท่าเทียมกัน หรือได้รับจากสิทธิอื่นที่เหนือกว่าได้ หากได้รับสิทธิอื่น ๆ ต่ำกว่าจะได้รับการเพิ่มเติมสิทธิ นั้นจากระบบสวัสดิการสังคมที่รัฐจัดให้

(๒) สนับสนุนการจัดระบบสวัสดิการสังคมแบบเก็บเงินสมทบกับผู้ที่มีรายได้เหนือเกณฑ์ความยากจนของประเทศ

(๓) ประชาชนที่ขาดโอกาส ศักยภาพต่ำ ประสบภัยพิบัติรุนแรง พิกัดหรือทุพพลภาพจะ ได้รับสวัสดิการคุ้มครองดูแลจากรัฐมากกว่าบุคคลปกติ

(๔) กระจายระบบสวัสดิการของรัฐอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง ต่อต้านระบบอุปถัมภ์พวกพ้อง ในการรับสวัสดิการจากรัฐ

(๕) สนับสนุนช่วยเหลือให้บุคคลช่วยเหลือตนเองได้อย่างยั่งยืนตามอัตภาพ และเพียงพอต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ไม่ต่ำกว่าความจำเป็นพื้นฐาน

(๖) ขยายความคุ้มครองด้านสวัสดิการสังคมของรัฐแก่คนไทยในต่างประเทศในระบบสมัครใจในช่วงเริ่มต้น และนำสู่ภาคบังคับในอนาคต เพื่อความต่อเนื่องในสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับในวัยชราภาพทุกคน

(๗) นำระบบความปลอดภัยกับในสังคม (Social Safety net) ให้เป็นหลักในการจัดสวัสดิการสังคมของประเทศ

๘. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

การอนุรักษ์และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ถูกใช้ไปโดยคุ้มค่า ประหยัด เหมาะสมกับกาลเวลา สำหรับประเทศไทยซึ่งอุดมสมบูรณ์นั้นเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องเร่งปฏิบัติโดย

(๑) ประมวลกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพิทักษ์รักษาทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ปรับปรุง แก้ไขให้เหมาะสมทันกระแสโลกาภิวัตน์ และคุ้มค่าต่อชาติมากที่สุดในการใช้ทรัพยากร

(๒) สนับสนุนโครงการปลูกต้นไม้ใช้หนี้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จัดตั้งกองทุน เพื่อโลกร่มเย็น (Local carbon credit of Thailand) เชื่อมโยงกับสากล

(๓) รณรงค์การใช้วัสดุจากธรรมชาติแทนการใช้พลาสติกป้องกัน และแก้ปัญหามลภาวะ และสิ่งแวดล้อมเป็นพิษทั้งในปัจจุบันและอนาคต ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมที่ถูกทำลาย

(๔) ทรัพยากรธรรมชาติในราชอาณาจักร ถือเป็นสมบัติชาติร่วมกัน การจะขุดเจาะ ให้อาชญาบัตร สัมปทานในการขุดแร่หรือทรัพยากรอันมีค่าใด จะต้องประชาสัมพันธ์ให้ทราบทุก ประเทศ และประเมินผลให้เป็นมติของประชาชน

(๕) กำกับมาตรฐานการบำบัดน้ำเสีย และสารก่อมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรมให้ เครื่องครัด

(๖) สร้างความรู้ ความเข้าใจ เรื่องรักษาสิ่งแวดล้อมอย่างกว้างขวางตั้งแต่ระดับครัวเรือน ชุมชน และสังคม

๙. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติ เป็นสำคัญ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครองใน ลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านเชิงการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ โดยที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่าง สมบูรณ์แบบ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นตัวกลาง ในการขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การค้าขายและการส่งออกอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุดโดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย สังคม และวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อความมั่นคงของประเทศ ในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

(๘) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้ดูแลช่วยเหลือคุ้มครองและบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๙) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะ และวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทยหรือสถาบันศูนย์ศิลปะ และวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติและการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๑๐. นโยบายด้านความมั่นคงของประเทศ

(๑) พัฒนาพลังอำนาจของชาติให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพทุกด้านพร้อมที่จะเผชิญภัยคุกคามจากภายในและภายนอกประเทศทุกรูปแบบ

(๒) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

(๓) สร้างและพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ขึ้นใช้เองบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองอย่างคุ้มค่าและประหยัด

(๔) ปรับปรุงและสนับสนุนด้านสวัสดิการทหาร องค์กรทหารผ่านศึก และครอบครัวทหารให้ดีขึ้น เพื่อขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่รับใช้ประเทศชาติ

(๕) ปรับปรุงโครงสร้างของกองทัพให้มีขีดความสามารถ ศักยภาพ ความน่าเชื่อถือ และความเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง โดยจัดให้มีการส่งเสริมทางการศึกษา การซ้อมรบ การฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ประสานความร่วมมือกับมิตรประเทศในการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ทางการทหาร เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในการฝึกร่วมซ้อมรบ หรือการแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัยซึ่งกันและกัน

(๗) ตั้งหน่วยตรวจสอบพิเศษ เพื่อป้องกันและติดตามการแทรกแซงกิจการต่าง ๆ การทำจารกรรมจากขบวนการก่อการร้ายจากภายนอกประเทศอย่างจริงจัง

(๘) ให้เพิ่มประสิทธิภาพของกำลังทางทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดตามแนวชายแดนและแนวชายฝั่งทั่วประเทศ เพื่อป้องกันการรุกรานและการแทรกแซงจากต่างประเทศ

(๙) ให้เพิ่มประสิทธิภาพ และความเข้มงวดของระบบการตรวจสอบคนเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ผู้ลักลอบ ผู้ลักลอบการเมือง และอื่น ๆ

(๑๐) กำหนดแผนและมาตรการความมั่นคงของชาติให้เป็นรูปธรรมและชัดเจน

๑๑. นโยบายด้านการพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม

ความเหมาะสมทางยุทธศาสตร์ภูมิศาสตร์ของประเทศไทย เหมาะสมกับภาคเกษตรและการท่องเที่ยว มีจุดเด่นในด้านอุตสาหกรรม การบริการ จึงกำหนดนโยบายพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมโดย

(๑) แก้ปัญหาที่ดิน ที่ดินทำกิน ด้วยวิทยาการ และเทคโนโลยีทางการเกษตรกรรม สนับสนุนศูนย์ข้อมูลวิชาการทางการเกษตร ให้เป็นแหล่งข้อมูลเป็นพี่เลี้ยงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรมให้เกิดการลงทุนเพาะปลูกที่เกิดมูลค่าเพิ่มสูงสุด

(๒) ส่งเสริมระบบเกษตรอินทรีย์ ลดการนำเข้าสารเคมี

(๓) จัดตั้งสภาเกษตรกรแห่งชาติ เพื่อให้เกษตรกรมีอำนาจและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการประกอบการและการพัฒนาอาชีพ

๑๒. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงเพื่อที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๓)ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรม การเกษตร และการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพ เพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๔) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทยมาประยุกต์ เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนาาร่วมกันกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาประยุกต์ให้กับอุตสาหกรรมการเกษตรภายในประเทศ

๑๓. นโยบายด้านผู้ทุพพลภาพ พิกار และผู้ด้อยโอกาสในสังคม

(๑) ผู้ทุพพลภาพ พิกار จะได้รับการขึ้นทะเบียน เพื่อรับการช่วยเหลือจากภาครัฐโดยเสมอภาคกัน

(๒) จัดสถานที่การให้บริการช่วยเหลือผู้ทุพพลภาพ พิกار ผู้สูงอายุ ที่ไม่มีผู้ดูแลให้เพียงพอ

(๓) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายคนพิการ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องในการให้ความคุ้มครองอย่างเป็นระบบ

(๔) ผู้ด้อยโอกาสจะได้รับสิทธิในการลงทุนในงานภารกิจของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเป็นองค์กร และมีรายได้ เพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์ดูแลในเวลาที่ยาวนาน

๑๔. นโยบายด้านการสื่อสารและการคมนาคม

(๑) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

(๒) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการบริการประชาชน

(๓) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

(๔) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วนและประกอบภายในประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการขยายเส้นทางในการคมนาคมทั่วประเทศที่ประหยัด โดยเฉพาะการขนส่งเพื่อพัฒนาธุรกิจด้วยการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟรางคู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการคมนาคมทางรถยนต์ทางบก และทางอากาศ

(๖) ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและการคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

(๗) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการสื่อสารและคมนาคมขั้นพื้นฐานของรัฐที่มีต่อประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลา และอื่น ๆ

(๙) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทางการบรรทุกน้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณสุขของประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม

ข้อบังคับพรรคสตรีเพื่อชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับพรรคสตรีเพื่อชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยที่ประชุมผู้จัดตั้งพรรคสตรีเพื่อชาติ เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๐ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์รับรองข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรค และดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคสตรีเพื่อชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่าพรรคสตรีเพื่อชาติ ใช้ชื่ออักษรย่อว่า “สพช.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า National Women Party ใช้ชื่ออักษรย่อว่า “NWP.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรค ความหมาย และตรา

(๑) พรรคสตรีเพื่อชาติ ชื่อพรรค หมายถึง บทบาทสตรีเข้ามาทำงานเพื่อชาติใช้เครื่องหมายเป็นภาพวงกลมสองชั้น หมายถึง การเคลื่อนไหวที่ไม่หยุดนิ่งในพลังของสตรีไทย ด้านบนมีข้อความว่า พรรคสตรีเพื่อชาติ ด้านล่างของเครื่องหมายมีข้อความภาษาอังกฤษ ความว่า National Women Party ภายในวงกลม มีดอกมะลิสามดอกกั้นระหว่างภาษาไทยกับภาษาอังกฤษด้านซ้ายและขวา ซึ่งหมายถึงการยึดมั่นใน ๓ สถาบัน คือ ชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ มีภาพสองมือแบกรับแผนที่ประเทศไทย และธงไตรรงค์ หมายถึง ความพร้อมที่จะทำงานและเชิดชูเพื่อชาติ ด้วยความทุ่มเทด้วยชีวิต พี่นสีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์ในปณิธานที่ซื่อสัตย์ ยึดมั่นผลประโยชน์แห่งชาติมากกว่าส่วนตน ดังภาพ

(๒) ตราขงเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรคเป็นเครื่องหมายย่อในลักษณะเดียวกันตาม (๑) แต่ใช้สีเดียวล้วน ดังภาพ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๕๓๕/๓๒ หมู่บ้านดอนเมืองวิลล่า ๒ ถนนเพิ่มสิน หมู่ที่ ๒ แขวงคลองถนน เขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๒๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคสตรีเพื่อชาติ ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใด ให้เรียกว่า พรรคสตรีเพื่อชาติ สาขา

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

เจตนารมณ์ และอุดมการณ์

พรรคสตรีเพื่อชาติ เกิดขึ้นจากความร่วมมือของกลุ่มสตรีไทยจากทุกสาขาอาชีพในสังคมที่มีเจตนารมณ์ในการสร้างพรรคการเมืองที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง ให้เป็นทางเลือกของสังคมไทยและยึดมั่นในอุดมการณ์การปกครองระบอบประชาธิปไตย (Democratic Regime) อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มุ่งยกระดับมาตรฐานคุณภาพชีวิตของคนไทยในชาติให้มีความเสมอภาคกันทุกด้านระหว่างหญิง ชาย โดยไม่มีความแตกต่างทางชนชั้น ชาติพันธุ์ สีผิว เพศ ศาสนา วัฒนธรรมและความเชื่อต่าง ๆ โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมพัฒนาให้ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง

ข้อ ๗ สมาชิกพรรคสตรีเพื่อชาติ มีเพียงประเภทเดียว คือ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๘ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปีส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้นให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารของพรรค

ข้อ ๙ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิเข้าเป็นสมาชิกของพรรค

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช

(๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีนเมา

อย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบายตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๐ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคสตรีเพื่อชาติให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๑ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณีและให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๒ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตามให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเป็นที่สุด

ข้อ ๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๕

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๒ วรรคสอง

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๔ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๓ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับเท่านั้น แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ

และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๕ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคสตรีเพื่อชาติ ให้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่พรรคและมีผลเมื่อสำนักงานใหญ่พรรคได้ลงรับหนังสือลาออกดังกล่าวแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๖ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิในการเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
 - (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั้งหมดที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิ
 - (๓) มีสิทธิได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
 - (๔) มีสิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป
 - (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีคุณสมบัติเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละ และพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรค และอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้ เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่อง จนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรค และ/หรือสมาชิกพรรคทั่วไป
- ข้อ ๑๗ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรค ด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๒) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๓) ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบาย และมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๔) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

(๕) ไม่นินทาให้ร้ายหรือบ่อนทำลายต่อพรรค สมาชิกพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๘ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมือง และเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) พรรคจะจัดการส่งเสริมสถานภาพของสมาชิกให้มีสมรรถภาพต่อการดำรงชีวิตของตนเองและครอบครัวและจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์เพื่อสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศ

(๓) พรรคจะให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) พรรคจะให้ความสำคัญแก่มวลสมาชิกพรรคทุกท่านอย่างเต็มรูปแบบ โดยให้ถือว่าสมาชิกพรรคเป็นบุคคลสำคัญและเป็นองค์หลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๑๙ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชน โดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภาเป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกัน ในรูปขององค์กรชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่นตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชม หรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัย และจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคสตรีเพื่อชาติ ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทย จึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับ ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตี หรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกัน หรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรคที่ก่อให้เกิดความเสียหายของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) ในการดำเนินงานในรัฐสภาสมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติของพรรคที่ได้มีมติไว้

ข้อ ๒๑ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรมสมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจของพรรคให้กับผู้อื่น

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๒ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) เภรัณูญิกพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๓ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนของคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๒๒

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่ โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียดุลให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) พึงคำนึงถึงการให้มีผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๕ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก โดยยื่นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคและมีผลเมื่อหัวหน้าพรรคอนุมัติให้ออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมให้ออก

(๗) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออกให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๘) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดถือว่าหมดสภาพทั้งคณะรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๒) และ (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทนและให้มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดในข้างต้นให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจในการเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๖ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบาย และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในส่วน of พรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้ง หรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด ดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนโดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการรัฐสภาของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุดเบิกการจัดตั้งสาขาพรรค และองค์กรเสริมสร้างพรรค

(๙) ขุดเบิกพรรค

(๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๑) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรค และพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๕) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรค และให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๖) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค ผู้ช่วยผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค หรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๗) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๘) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมาย และกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๗ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรคตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว

(ง) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรค หรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) เற்றுญิกพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรค และแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๒๘ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน และแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายได้กำหนดไว้

ข้อ ๒๙ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบสัดส่วน หรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๓๐ การตัดสินใจคัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ
อำนาจการเลือกตั้งทั่วไป เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่น โดยให้ถือเอาตามที่
คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติเป็นที่สุด

ข้อ ๓๑ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการ
บริหารพรรคพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๒ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการ
สาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็น
ผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มี
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรค
เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๓ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด
ให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของ
สมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่า
สามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๔ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกสามัญของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตาม
หลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำ
ทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้ง
สาขาต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อ
ตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้
มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค
เป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการ
สาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งนายทะเบียนพรรคการเมือง

ทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าวต้องมีสมาชิกสามัญของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๘ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๓๖
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๓๖ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม
- (๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสและภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรค เป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๑ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๐

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๒ ให้ประธานสาขาพรรค และกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๔๓ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่

ข้อ ๔๔ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๕ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น

(๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น

(๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๔๒ ในกรณีที่มีสาขาพรรค

(๕) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๓ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๔ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๔๕ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่เท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรค หรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๕๐ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะ

กรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุมถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุมแต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๕ มติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่เลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค หรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๐ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยหนึ่งเดือนต่อครั้งและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินครึ่งหนึ่งร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม

แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีตามข้อ ๖๕ ให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรค ตามข้อ ๖๕ และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรค เพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรค

ข้อ ๖๕ บัญชีของพรรคและบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๖ พรรคและสาขาพรรคต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทินที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและงบรายได้ และค่าใช้จ่ายของพรรค กรณีที่มีสาขาพรรค งบการเงินให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคทุกสาขาพรรคด้วย งบดุลต้องแสดงรายการ สินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรค

งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มีกับทางใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรค โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบทูลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๖๗ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และปิดประกาศไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรคและสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่งหัวหน้าพรรคต้องรับรองความถูกต้องร่วมกับเหรัญญิกพรรค และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชีตามข้อ ๖๕

ข้อ ๖๘ ให้หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖๙ หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรคซึ่งได้รับการบริจาคต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคต่อเหรัญญิกพรรคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๗๐ บรรดาเงินที่พรรคได้รับการบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๗๑ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๗๒ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๗๑ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็น

ว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหาที่เสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลให้เสนอข้อกล่าวหาขึ้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๑๓ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก่ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๔ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาควัฒนศาสตร์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๕) ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๑๕ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๑๔ พรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นแล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๑๖ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๑๗ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ญัตติเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนน โดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกที่มาประชุม

ข้อ ๑๘ หากมีปัญหาจะต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจตีความโดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๑๕ พรรคสตรีเพื่อชาติมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทยจนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกลยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๑๖ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่พรรคสตรีเพื่อชาติต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือภายหลังจากการชำระบัญชีแล้วตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคสตรีเพื่อชาติ

คณะกรรมการบริหารพรรคสตรีเพื่อชาติ จำนวนทั้งสิ้น ๕ คน คือ

๑. นางนิตยาภรณ์ จิตต์มณีธรรม	หัวหน้าพรรค
๒. นางพิมพ์พิชชา ห่องริ้ว	รองหัวหน้าพรรค
๓. พันตำรวจโทหญิง ฐิชาลัษณ์ ณรงค์วิทย์	เลขาธิการพรรค
๔. นางสาวจินตพัฒน์ สิทธิเดชทรงพล	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางนุรีดา ภูมิประเสริฐ	เหรัญญิกพรรค
๖. นางอาริยา กันยะ	โฆษกพรรค
๗. นางสาวสุณัฏฐา อนันต์อัญญะกร	กรรมการบริหารพรรค
๘. นางสาวภัทธรพรรณ กิ่งจันทร์	กรรมการบริหารพรรค
๙. นางสาวชาลิตา ฉัตรบรรยงค์	กรรมการบริหารพรรค
	และนายทะเบียนพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง